

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

A6-0266/2008

26. 6. 2008

ZPRÁVA

o dokumentu Komise o strategii rozšíření 2007
(2007/2271(INI))

Výbor pro zahraniční věci

Zpravodaj: Elmar Brok

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
STANOVISKO VÝBORU PRO KULTURU A VZDĚLÁVÁNÍ	9
VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	12

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

k dokumentu Komise o strategii rozšíření 2007 (2007/2271(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise o strategii rozšíření EU a hlavních výzvách 2007–2008 (KOM(2007)0663),
  - s ohledem na svá usnesení ze dne 16. března 2006 o strategickém dokumentu Komise o rozšíření za rok 2005¹ a ze dne 13. prosince 2006 o strategii rozšiřování EU a hlavních úkolech na období 2006–2007²,
  - s ohledem na svá předchozí usnesení o zemích západního Balkánu, Turecku a evropských partnerech evropské politiky sousedství,
  - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a stanovisko Výboru pro kulturu a vzdělávání (A6-0266/2008),
- A. vzhledem k tomu, že strategie rozšiřování Unie má vnější i vnitřní rozměr,
- B. vzhledem k tomu, že vnější rozměr této strategie zahrnuje podporu reforem v souladu s evropskými normami, podporu demokracie, podporu dodržování lidských práv, míru, stability a prosperity,
- C. vzhledem k tomu, že vnitřní rozměr strategie rozšiřování má přímý vliv na schopnost Unie plnit své politické cíle a budovat stále soudržnější Unii, jak je stanoveno ve Smlouvách,
- D. vzhledem k tomu, že je nezbytná politicky integrovaná Evropská unie, která by byla schopná vyvinout ambiciózní politiky solidarity a stability,
- E. vzhledem k tomu, že v souladu s Římskou smlouvou „může o členství ve Společenství požádat každý evropský stát“,
- F. vzhledem k tomu, že protože předchozí rozšíření byla bezpochyby přínosná jak pro Evropskou unii, tak pro členské státy, které k ní přistoupily, a přispěla ke stabilitě, rozvoji a prosperitě Evropské unie jako celku, je třeba vytvořit podmínky k tomu, aby byla úspěšná i budoucí rozšíření,
- G. vzhledem k tomu, že dohody o stabilizaci a přidružení významně přispívají ke vztahům mezi Evropskou unií a zeměmi západního Balkánu za účelem evropské integrace a podpory regionální spolupráce a jsou pro tyto vztahy přínosné,

---

¹ Úř. věst. 291 E, 30.11.2006, s. 402.

² Úř. věst. 317 E, 23.12.2006, s. 480.

- H. vzhledem k tomu, že zasedání Evropské rady v Soluni v roce 2003 a zasedání Evropské rady v Bruselu v roce 2006 opětovně potvrdilo odhodlání EU dodržet její závazky vůči zemím jihovýchodní Evropy a západního Balkánu,
- I. vzhledem k tomu, že obnovený konsenzus přijatý Evropskou radou v prosinci 2006 je založen na zásadách konsolidace závazků, spravedlnosti a důsledné podmíněnosti, jakož i lepší komunikaci s veřejností;
- J. vzhledem k tomu, že strategie rozšiřování je něčím víc než pouhou metodou vyjednávání a odráží klíčový názor, že Evropská unie by měla být i nadále společenstvím sdílených hodnot, a zároveň je složitě napojena na diskusi o cílech Unie, její budoucnosti i úlohy v sousedních regionech a ve světě,
- K. vzhledem k tomu, že metody a kritéria pro vedení přístupových jednání nastíněné ve sdělení Komise si zasluhují plnou podporu a měly by být důsledně uplatňovány, a vzhledem k tomu, že by politická hlediska neměla mít přednost před důsledným dodržováním těchto kritérií,
- L. vzhledem k tomu, že strategie rozšiřování Unie by měla být součástí široké palety politických nástrojů určených k posílení demokracie a budování stability a sociálního rozvoje v našem sousedství a k posílení úlohy Unie ve světě,
- M. vzhledem k tomu, že tyto politiky by měly zohledňovat pestrost situací, které panují v našem sousedství, zvláště v těch zemích, které mají postavení kandidátské země a zahájily přístupová jednání, v zemích, které mají postavení kandidátské země, ale jednání ještě nezačaly, v zemích, které mají naději na členství v EU, v zemích, které si kladou za cíl integraci do EU, a konečně v zemích, které si pouze přejí mít s Unií úzké sousedské vazby,
- N. vzhledem k tomu, že tyto politiky by měly být nezávislé a neměla by jimi být dotčena ustanovení umožňující danému státu přejít od jednoho typu vztahu s EU k jinému, pokud budou splněny nezbytné vnitřní a vnější podmínky dané země,
- O. vzhledem k tomu, že východní partnery evropské politiky sousedství lze jasně identifikovat jako evropské země a některé z těchto zemí deklarovaly, že jejich cílem je evropská perspektiva,
- P. vzhledem k tomu, že jak je uvedeno ve zmíněném usnesení ze dne 13. prosince 2006, měly by mít země, které mají naději na členství v EU, prospěch z dvoustranných nebo mnohostranných vztahů s EU, jež by měly vyhovovat jejich zvláštním potřebám a zájmům; vzhledem k tomu, že tato volba, která s sebou nese široké spektrum operačních možností, by partnerským státům poskytla stabilní, dlouhodobou perspektivu institucionalizovaných vztahů s EU, jakož i pobídky nezbytné pro podporu stability, míru, dodržování lidských práv či podporu demokratických a hospodářských reforem v příslušných zemích,
- Q. vzhledem k tomu, že jak vyplývá z téhož usnesení, záleží na každé zemi, jíž byla přiznána naděje na členství v EU, zda chce využívat výhod podobných mnohostranných ujednání, která představují přechodné období na cestě k plnému členství,

- R. vzhledem k tomu, že strategie rozšíření EU musí být také účinně objasněna stávajícím i budoucím občanům EU, kteří s nimi musí být seznámeni, abychom zajistili, že budou informováni o příslušných politikách, a posílili veřejnou podporu pro závazky Unie vůči jejím sousedům, a tedy zaručili, že Unie bude důvěryhodným a solidárním partnerem při hledání odpovědi na legitimní připomínky,
1. souhlasí s názorem Komise, že minulá rozšíření byla obecně velkým úspěchem, ze kterého měly prospěch původní i nové členské státy EU – tato rozšíření podpořila hospodářský růst a sociální pokrok a přinesla mír, stabilitu, svobodu a prosperitu evropskému kontinentu; domnívá se, že je možné se z předchozích přistoupení poučit a že další způsoby, jimiž se zlepší kvalita procesu přistoupení, musí být založeny na pozitivních doposud nashromážděných zkušenostech;
  2. opětovně potvrzuje svůj pevný závazek vůči všem kandidátským zemím a vůči těm, jimž byla jednoznačně přiznána naděje na členství, za předpokladu, že tyto země budou zcela striktně splňovat kodaňská kritéria, že se Unie bude snažit posílit svou integrační kapacitu a že by tato kapacita měla být plně zohledněna;
  3. v tomto ohledu připomíná, že pro země bývalé Jugoslávie je plná spolupráce s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii zcela nezbytnou podmínkou;
  4. domnívá se, že strategie rozšiřování Unie by měla být v souladu s ustanoveními Smlouvy o EU a odrážet závazky, které již Unie učinila, a rovněž najít střední cestu mezi geostrategickými zájmy Unie a dopadem politického vývoje mimo její hranice na straně jedné a integrační kapacitou Unie, včetně její schopnosti zvládat v budoucnosti vnitřní i vnější výzvy a uskutečňovat svůj projekt politické integrace na straně druhé;
  5. V této souvislosti připomíná, že je třeba učinit nezbytné vnitřní reformy, které se mimo jiné zaměří na zvyšování efektivity, sociální soudržnosti a posílení demokratické odpovědnosti.
  6. připomíná, že integrační kapacita souvisí se schopností Unie přijmout v určitém okamžiku rozhodnutí o svých politických cílech, a tedy jich i dosáhnout; mezi tyto cíle patří zejména podpora hospodářského a sociálního pokroku a vysoká úroveň zaměstnanosti v členských státech, prosazování své identity a způsobilost jednat na mezinárodní scéně, podpora práv a zájmů členských států i evropských občanů, vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva, důsledné dodržování a návaznost na *acquis communautaire* a prosazování základních lidských práv a svobod stanovených v Listině základních práv Evropské unie;
  7. Domnívá se, že koncept integrační kapacity se skládá ze čtyř částí:
    - (i) přistupující státy by měly přispět ke schopnosti Unie zachovat impuls ke splnění jejích politických cílů a nikoli tuto schopnost oslabovat;
    - (ii) institucionální rámec Unie by měl být schopen zajišťovat účinné a efektivní řízení;
    - (iii) finanční zdroje Unie by měly být přiměřené k řešení problémů sociální a hospodářské soudržnosti a společných politik Unie;

- (iv) měla by být zavedena komplexní komunikační strategie s cílem informovat veřejné mínění o důsledcích rozšíření;
8. zdůrazňuje, že za účelem posílení důvěryhodnosti a účinnosti strategie rozšíření musí být plně respektována a také ze strany členských států dodržována kodaňská kritéria s cílem zamezit tomu, aby se po kandidátských zemích požadovaly vyšší standardy, než jaké se používají v některých částech Unie;
  9. dále připomíná, že hospodářská struktura a zájmy každého z nových členských států by mohly mít dopad na směr, kterými se ubírají politiky a rozpočet Unie, a že přizpůsobení politik by mohlo ovlivnit podstatu samotné Unie; připomíná, že soudržné společenství národů a občanů musí být založené na soudržných politikách a solidaritě zájmů;
  10. domnívá se, že rozpočet i širší hospodářské a sociální důsledky dalších případných rozšíření musí být zohledněny při střednědobém přezkumu víceletého finančního rámce pro období 2007–2013 a při navrhování navazujících finančních rámců;
  11. je rovněž přesvědčen, že každý přistupující členský stát by se měl před vstupem do Unie pokusit vyřešit své nejdůležitější vnitřní problémy, zejména ty, které se týkají jeho územního a ústavního uspořádání; domnívá se, že Evropská unie by měla takovému státu pomáhat tyto problémy řešit již před zahájením jednání i během nich;
  12. znovu zdůrazňuje, že konsolidace, podmíněnost a komunikace jsou zásady, jimiž se řídí strategie EU týkající se rozšiřování;
  13. domnívá se, že po každém rozšíření musí následovat odpovídající období konsolidace a politického soustředění, tedy důkladné přehodnocení politik a prostředků Unie tak, aby naplnily očekávání evropských občanů a zaručily životaschopnost Unie jakožto politického projektu;
  14. obává se, že rozšiřování bez odpovídající konsolidace a přípravy by mohlo poškodit vnitřní soudržnost Unie a mohlo by mít vážné dopady na schopnost Unie jednat, neboť by oslabilo její orgány, učinilo členské státy zranitelnějšími vůči vnějšímu tlaku a poškodilo důvěryhodnost Unie jakožto světového činitele;
  15. domnívá se rovněž, že úspěchu přístupového procesu (a tím i úspěchu procesu politické integrace EU) lze dosáhnout pouze pokud v každé kandidátské zemi bude existovat jasná a dlouhotrvající veřejná podpora členství v EU; domnívá se tedy, že další rozšiřování by měla doprovázet koordinovaná politika komunikace, na níž by se podílely všechny orgány a instituce EU i vlády členských států a zástupci občanské společnosti a že by tato politika komunikace měla být koncipována tak, aby našim občanům objasnila politické, hospodářské, sociální a kulturní výhody rozšíření; připomíná proto vládám a parlamentům členských států, že je jejich odpovědností příslušně informovat veřejné mínění o pozitivních výsledcích minulých rozšíření, aktuálním stavu probíhajících jednání a otázkách spojených s přistoupením nových členských států;
  16. je toho názoru, že země, které mají vyhlídky na členství v EU, by se měly intenzivně snažit objasnit svým obyvatelům integraci do Unie, zapojit je do této integrace a připravit je na ni a již od samého počátku podporovat zapojení občanské společnosti do tohoto

procesu;

17. je také přesvědčen, že strategii rozšiřování by měly doprovázet rozmanitější vnější smluvní rámce a že by tyto rámce mohly být strukturovány jako navzájem se prostupující soustředné kruhy, přičemž by země měly možnost přecházet při splnění přísných, ale jasných vnitřních a vnějších podmínek z jednoho statusu do druhého, jestliže o to projeví zájem a budou splňovat kritéria konkrétního rámce;
18. uvádí, že účast na evropské politice sousedství nepředstavuje, v zásadě ani fakticky, náhradu za členství ani stadium nezbytně vedoucí ke členství; domnívá se, že je třeba překlenout koncepční, politickou a právní propast mezi strategií rozšiřování Unie a její politikou sousedství, abychom naplnili očekávání našich východních sousedů; je přesvědčen, že posílení politiky sousedství navržené Komisí není v tomto ohledu dostačující, ačkoliv představuje pozitivní krok správným směrem, a domnívá se, že je nutná podstatnější kvalitativní změna;
19. navrhuje proto, že s ohledem na ty východní sousedy, kteří kvůli své politické, hospodářské a sociální situaci a stávající integrační kapacitě Unie nemají v současnosti vyhlídky na členství, i když splňují určité demokratické a hospodářské podmínky, by Unie měla vytvořit prostor založený na společných politikách, zejména v oblasti právního státu, demokracie a lidských práv, na spolupráci v zahraniční a bezpečnostní politice, v hospodářské a finanční sféře, v oblasti obchodu, energetiky, dopravy, životního prostředí, spravedlnosti, bezpečnosti, migrace, bezvízového styku a vzdělávání; domnívá se, že tyto společné politiky by měly sledovat celkový cíl pomoci východním sousedům postupně dosáhnout standardů EU, a urovnat tak cestu k jejich stále užší integraci do EU; je také přesvědčen, že výše uvedené společné politiky by měly být utvářeny společně se zúčastněnými zeměmi na základě specifických rozhodovacích mechanismů a měly by být podpořeny odpovídající finanční pomocí; je pozitivně nakloněn polsko-švédskému návrhu, který byl předložen na schůzi Rady ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy, jež se konala ve dnech 26.–27. května 2008, pokud bude iniciativa obsažená v návrhu prováděna v rámci Evropské unie;
20. vítá skutečnost, že byl v rámci EU znovu zahájen „Barcelonský proces: Unie pro Středomoří“ jako pozitivní krok v našich vztazích s jižními sousedy; věří, že tento nový vývoj podpoří argumenty také ve prospěch zvláštních smluvních mnohostranných vztahů s našimi východními sousedy, kteří mají ve srovnání s jižními partnery zřetelné evropské ambice a perspektivy; připomíná, že nejprve by se tyto vztahy měly promítnout do vytvoření oblasti volného obchodu, poté by mělo následovat prohloubení vztahů ve smyslu Evropského hospodářského prostoru plus (EHP +), Evropského společenství (European Commonwealth) nebo zvláštních regionálních rámců pro spolupráci;
21. znovu opakuje, že v souvislosti s výše uvedenými zvláštními rámci pro spolupráci je důležité vytvořit důmyslnější a souhrnnější strategii EU pro oblast Černého moře, jež by přesahovala stávající iniciativu synergie, a předpokládá vytvoření Černomořské unie, která by měla zahrnovat EU, Turecko a všechny pobřežní černomořské státy jako rovnoprávné partnery a zároveň by usilovala o plné zapojení Ruska; domnívá se, že takový mnohostranný rámec by dotčeným zemím nejen nabídl možnost posílení jejich spolupráce s EU v řadě politických oblastí, ale rovněž by umožnil Evropské unii, aby

hrála aktivnější úlohu při hledání mírových řešení regionálních konfliktů, a tím pozitivně přispěla k bezpečnosti v této oblasti;

22. zároveň věří, že země, které mají zřetelné vyhlídky na členství, ale čeká je ještě hodně práce, než splní politické, hospodářské a sociální podmínky nezbytné k tomu, aby získaly postavení kandidátské země, by se mohly zcela dobrovolně zapojit do režimu podobnému výše uvedeným dvou či mnohostranným rámcům; připomíná, že takový přechodný krok by usnadnil využití všech nástrojů, které má Evropská unie k dispozici, na pomoc dotčeným zemím na cestě k plnému členství;
23. vítá v této souvislosti sdělení Komise o západním Balkánu ze dne 5. března 2008 (KOM(2008)0128), které uvádí přehled opatření, jejichž záměrem je podpora států v tomto regionu při jejich úsilí o integraci do EU a prohloubení našich vztahů s nimi, a to v oblastech obchodu, energetiky, vzdělávání a/nebo výzkumu; vyjadřuje své uspokojení nad tím, že byly podepsány dohody o stabilizaci a přidružení se Srbskem a Bosnou a Hercegovinou, které považuje za další krok k upevňování vazeb mezi tímto regionem a EU; v tomto ohledu vyzývá k urychlení jednání o snazším vydávání víz se zeměmi Západního Balkánu, aby se tak usnadnila jejich účast v programech Společenství;
24. naléhavě žádá Komisi, aby představila konkrétní návrhy rozrůzněnější politiky vnějších vztahů vůči našim sousedům v souladu se směry vytyčenými ve stávajícím usnesení a aby při zvažování vlastní správní struktury alespoň propojila činnosti vykonávané Generálním ředitelstvím pro rozšíření a Generálním ředitelstvím pro vnější vztahy;
25. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

25. 1. 2008

STANOVISKO VÝBORU PRO KULTURU A VZDĚLÁVÁNÍ

pro Výbor pro zahraniční věci

k dokumentu Komise z roku 2007 o strategii rozšíření
(2007/2271(INI))

Navrhovatelka: Helga Trüpel

NÁVRHY

Výbor pro kulturu a vzdělávání vyzývá Výbor pro zahraniční věci jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. zdůrazňuje význam aktivního zapojení EU v zemích západního Balkánu; dále zdůrazňuje, že politika EU týkající se Balkánu je zásadní pro pomoc tomuto regionu na jeho cestě k pokroku, míru a stabilitě;
2. je přesvědčen, že celoživotní vzdělávání a mezilidské kontakty jsou klíčové pro posílení tolerance, vzájemného porozumění a usmíření mezi národy západního Balkánu, Turecka a EU;
3. požaduje podstatné zlepšení vízové politiky EU vůči zemím západního Balkánu, neboť regionální spolupráce a spolupráce s Evropskou unií je možná pouze za předpokladu volného pohybu osob, který umožní obyvatelům západního Balkánu účastnit se programů EU, např. programů Mládež, Erasmus nebo Kultura, aniž by museli absolvovat stávající zdoluhavé a nepřiměřeně nákladné řízení o udělení víza s nejistým výsledkem; dále navrhuje zřídit centrální mediační středisko schopné rychle zasáhnout v případě problémů;
4. zdůrazňuje, že respektování kulturní rozmanitosti je základní zásadou EU a že menšinám musí být umožněn výkon jejich kulturních práv, včetně vyučování menšinových jazyků a ochrany kulturní identity, bez jakékoli diskriminace;
5. vybízí kandidátské země EU, aby ratifikovaly Úmluvu UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů;

6. zdůrazňuje význam koordinovaných veřejných informačních a komunikačních strategií, které jsou základními kameny pro zajištění lepšího pochopení procesu rozšiřování EU a jeho podpory jak v členských státech, tak v kandidátských i potenciálních kandidátských zemích, a doporučuje, aby se všechny kandidátské země podílely na provádění navrhované interinstitucionální dohody o komunikační politice;
7. naléhavě nabádá k zapojení kandidátských zemí do Evropského roku mezikulturního dialogu 2008, jenž by napomohlo k navázání užších vztahů mezi národy;
8. zdůrazňuje význam všeobecného přístupu ke vzdělání; je značně znepokojen trvajícím obecně rozšířenou diskriminací v této oblasti, a to zejména diskriminací romských menšin ve všech kandidátských a potenciálních kandidátských zemích;
9. vyzývá příslušné orgány v zemích západního Balkánu, aby vytvořily společnou komisi historiků a učitelů podle francouzsko-německého příkladu, která by podporovala vypracování společných učebnic dějepisu; navrhuje, aby Komise zajistila pro tento projekt finanční podporu;
10. vítá dosavadní pokrok dosažený při reformě systémů vzdělávání a odborné přípravy a připomíná, že tyto oblasti jsou i nadále prioritní; zdůrazňuje, že k dosažení a provádění reformy jsou nezbytné dostatečné zdroje; naléhavě žádá vnitrostátní ministerstva, aby se více soustředila na efektivnější využívání finančních prostředků tím, že se budou trvale zaměřovat na zvyšování kvality; vítá legislativní a strukturální opatření přijatá s cílem dosáhnout většího souladu s programy a standardními normami Společenství;
11. rozhodně podporuje prosazování mnohojazyčnosti, která je důležitou schopností sama o sobě, ale také prostředkem napomáhajícím většímu zapojení do výměnných vzdělávacích programů EU v rámci boloňského procesu, zaměřených např. na celoživotní vzdělávání nebo mobilitu.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	22.1.2008
Výsledek závěrečného hlasování	+: 33 -: 0 0: 1
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Ivo Belet, Guy Bono, Nicodim Bulzesc, Marie-Hélène Descamps, Věra Flasarová, Milan Gaľa, Claire Gibault, Vasco Graça Moura, Luis Herrero-Tejedor, Ruth Hieronymi, Mikel Irujo Amezaga, Ramona Nicole Mănescu, Manolis Mavrommatis, Marianne Mikko, Ljudmila Novak, Dumitru Oprea, Doris Pack, Zdzisław Zbigniew Podkański, Mihaela Popa, Christa Prets, Karin Resetarits, Pál Schmitt, Hannu Takkula, Helga Trüpel, Thomas Wise, Tomáš Zatloukal
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Victor Boștinaru, Emine Bozkurt, Ignasi Guardans Cambó, Gyula Hegyi, Viktória Mohácsi, Ewa Tomaszewska, Jaroslav Zvěřina
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Donata Gottardi

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	24.6.2008
Výsledek závěrečného hlasování	+: 55 -: 1 0: 9
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Roberta Alma Anastase, Sir Robert Atkins, Christopher Beazley, Bastiaan Belder, André Brie, Elmar Brok, Colm Burke, Philip Claeys, Giorgos Dimitrakopoulos, Michael Gahler, Georgios Georgiou, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Jana Hybášková, Anna Ibrisagic, Ioannis Kasoulides, Metin Kazak, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebech, Francisco José Millán Mon, Pasqualina Napolitano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols i Germà, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Samuli Pohjamo, Michel Rocard, Libor Rouček, Christian Rovsing, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Marek Siwiec, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Jan Marinus Wiersma, Luis Yañez-Barnuevo García, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Náhradník(cí) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Laima Liucija Andrikienė, Cristian Silviu Bușoi, Giulietto Chiesa, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, James Elles, Carlo Fatuzzo, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Jaromír Kohlíček, Graf Alexander Lambsdorff, Nickolay Mladenov, Rihards Pīks, Aloyzas Sakalas, Antolín Sánchez Presedo, Inger Segelström
Náhradník(cí) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Lambert van Nistelrooij